

ע"פ 16872/04/15 - רמזי רפאתי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

25 יוני 2015

ע"פ 16872-04-15 רפאתי נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

כב' השופט אריה רומנוב

רמזי רפאתי

בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד רחמים דיין

המערער

נגד

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) מיום 29.3.15, בו הוטלו על המערער חמש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון (ת"פ 4368-08-14).
2. המערער הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 בצירוף סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ובניסיון לגניבת רכב בצוותא - עבירה לפי סעיף 413(א) בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין. על-פי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, ביום 29.6.2014 בסמוך לשעה 18:00 עלה המערער יחד עם אחר למונית וסיכם עם הנהג (להלן - המתלון) שיסיעם לבית חנינא בעבור 100 ₪. כאשר הגיעו לבית חנינא ביקש המערער מן המתלון להסיעם אל תוך השכונה, והמתלון ניאות להסיעם עוד כברת דרך. עם הגעתם ליעד, ובעת שקיבל המתלון את דמי הנסיעה, הסיר המערער את משקפי השמש של המתלון, ריסס גז מדמיע לתוך עיניו והיכה אותו באגרופים בפניו. האחר, ראמי, אשר ישב מאחור, יצא מן המונית, פתח את דלת הנהג, הכה את המתלון ומשך אותו החוצה מן המונית. המערער התיר את חגורת הבטיחות של המתלון, בעט בגבו ובמותנו ודחף אותו אל מחוץ למונית באמצעות רגליו. המערער התיישב במושב הנהג וניסה להתחיל בנסיעה, אך המתלון, אשר התאושש מעט, הוציא את מפתחות המונית ממתג ההתנעה. השניים המשיכו להיאבק במתלון ולהכותו, אך כאשר הבינו כי לא יוכלו לגנוב את המונית, נמלטו מהמקום. כתוצאה מן המעשים נגרמו למתלון חבלות בגופו, צריבה עזה ואדמומית בעינו וטשטוש ראייה.
3. בגזר דינו ציין בית משפט קמא שמעשי המערער מצויים ברף הגבוה של העבירות בהן הורשע. צוין ששני המעורבים חברו יחדיו, על פי תכנון מוקדם, לגנוב מונית והצטיידו לשם כך בתרסיס גז. השניים נקטו אלימות רבה וגרמו למתלון חבלות של ממש. נתון מחמיר נוסף שצוין הוא בחירת הקורבן. צוין שנהגי מוניות חשופים לסכנות הדרך ונופלים לא אחת קורבן לעבירות הנוסעים. בית משפט קמא ציין כי המערער פגע במתלון

ובשלוות נפשו, והמתלון ממשיך וסובל מסייטים ומכאבים בשל האירוע, ומאז האירוע אף פחתו הכנסותיו. בית המשפט קבע את מתחם העונש בעבירות בהן הורשע המערער לתקופה שבין שנתיים וחצי לשש שנים, וציין שעל-אף שלא קבע מתחם עונש ההולם את עבירת השוד, הרי שדומה שמעשי המערער מקימים את כל יסודותיה של עבירת ניסיון שוד. בית משפט קמא הוסיף וציין כי למערער מספר הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות שוד מזוין, בהן הרשעה שנסיבותיה דומות מאוד לעניינו. צוין שהדבר מלמד כי המערער לא הפנים את חומרת מעשיו ועל כישלון ההרתעה בעניינו. כל אלה, כך צוין, תומכים בהשתתף הרף העליון של מתחם העונש ההולם, אולם בהתחשב בגילו הצעיר של המערער, הוטל על המערער עונש מאסר בפועל של חמש שנים מיום מעצרו, וכן מאסרים מותנים למשך שלוש שנים מיום השחרור מהמאסר: האחד, לתקופת מאסר של 10 חודשים בביצוע עבירת רכוש מסוג פשע, והשני, לתקופת מאסר של 5 חודשים בביצוע עבירת רכוש מסוג עוון. כן חויב המערער בפיצוי למתלון בסך 15,000 ₪.

4. הערעור שהוגש התייחס הן להכרעת הדין והן לגזר הדין, אולם בפתח הדין שהתקיים לפנינו, הודיע ב"כ המערער כי הוא מוותר על הערעור בענין ההרשעה ויטען רק לענין חומרת העונש. לענין אחרון זה טען שבית משפט קמא ייחס למערער בפועל ביצוע עבירה של ניסיון לשוד, הן בעת קביעת מתחם הענישה ההולם והן בעת גזירת העונש גופו, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם כתב האישום והעבירות בהן הורשע. עוד נטען שלא היה מקום לגזור עונש זה שעה שלא נגרם כל נזק פיזי למתלון, המונית לא נלקחה בסופו של יום, ואף דמי הנסיעה שולמו. לנוכח גילו הצעיר של המערער, ועל מנת ליתן לו אופק לשיקום, ביקש ב"כ המערער להקל בעונשו של המערער באופן שזה יעמוד במתחם העונש ההולם הנע, לשיטת המערער, בין 14 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונש צופה פני עתיד.

5. לאחר ששמענו את טענות הצדדים ושקלנו בדבר, הגענו למסקנה שדין הערעור להידחות. עיון בגזר הדין מעלה שבית משפט קמא היה מודע היטב לעבירות בהן הורשע המערער, אולם הוסיף והתייחס, כפי שרשאי היה, לנסיבות ביצוע. נסיבות ביצוע העבירות אכן מעידות שמעשיו של המערער מצויים ברף העליון של העבירות בהן הורשע. המערער פעל בצוותא חדא עם אחר, על פי תכנון מוקדם, הצטייד בתרסיס גז ולא נרתע לעשות שימוש באלומות כדי להכריע את התנגדות קורבנו. לענין זה תיאר המתלון, גם במסגרת הטיעונים לעונש, את השפעות האירוע על חייו, על מצבו הבריאותי ועל פרנסתו. נסיבה מחמירה נוספת, כפי שצוינה גם ע"י בית משפט קמא, היא בחירת קורבן העבירה. מעשים כאלה, המכוונים כלפי נהג מונית, פוגעים באורח קשה בתחושת הביטחון של ציבור נהגי המוניות, המהווים קורבנות "קלים" למעשים מעין אלה, פוגעים ביכולתם לתת שירותי הסעה לציבור באופן חופשי וללא מורא, ולפיכך פוגעים גם בציבור כולו. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המערער. המערער הוא אמנם צעיר לימים אולם נזקפת לחובתו שורה ארוכה של הרשעות בעבירות ממין הענין. למערער הרשעות בשתי עבירות של שוד מזוין, שתיהן של נהג מונית, כאשר אחת מהן בוצעה בנסיבות הדומות לעניינו. כן הורשע במספר עבירות של גניבת רכב, וכן בעבירות נוספות. בגין הרשעות אלה ריצה המערער מספר תקופות מאסר בפועל. נסיבות העבירה, כמו גם עברו הפלילי המכביד של המערער, מחייבים תגובה עונשית מכבידה ומרתיעה. בנסיבות אלה, אף שאין מדובר בעונש קל, מדובר בעונש ההולם את המעשים ואת מבצעם ולא מצאנו עילה להתערב בו.

6. הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תודיע לב"כ הצדדים על מתן פסק הדין ותעביר להם העתק ממנו.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

ד"ר יגאל מרזל,
שופט

גילה כנפי שטייניץ,
שופטת